ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2016

Vyhlásené: 12. 7. 2016 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

211

Oznámenie

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. mája 2015 bola v Kuala Lumpur podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Malajzie o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 1920 z 22. septembra 2015 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval zmluvu 3. novembra 2015.

Zmluva nadobudla platnosť 11. apríla 2016 v súlade s čl. 28.

ZMLUVA
MEDZI
VLÁDOU SLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
VLÁDOU MALAJZIE
O ZAMEDZENÍ DVOJITÉHO ZDANENIA A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
VLÁDA MALAJZIE

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene zmluvného štátu bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov, vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú

a) v Malajzii

(i) daň z príjmov, a

(ii) daň z príjmov z ropy,

(ďalej len „malajzijská daň“),

b) v Slovenskej republike daň z príjmov

(ďalej len „slovenská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Malajzia“ označuje územia Malajzijskej federácie, výsostné vody Malajzie a morské dno a podložie jej výsostných vôd a vzdušný priestor nad týmito územiami a zahŕňa všetky územia rozprestierajúce sa za hranicou výsostných vôd Malajzie, morské dno a podložie území, ktoré sú alebo môžu byť určené podľa zákonov Malajzie a v súlade s medzinárodným právom ako

územia, nad ktorými má Malajzia zvrchované práva a jurisdikciu na účely výskumu a využívania prírodných obnoviteľných či neobnoviteľných zdrojov,

b) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Malajziu,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo subjekt, ktorý sa na daňové účely považuje za právnickú osobu,

f) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akejkoľvek podnikateľskej činnosti,

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) pojem „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v zmluvnom štáte,

i) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom a prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu okrem prípadov, ak sa takáto loď alebo lietadlo prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

j) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v prípade Malajzie ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu, a

(ii) v prípade Slovenskej republiky ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu

(2) Pri uplatňovaní tejto zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu podlieha v tom zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a taktiež zahŕňa samotný zmluvný štát a každý jeho nižší správny útvar, miestny orgán, alebo štatutárny orgán.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má bližšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava ani v jednom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu, a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Stavenisko, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt sú stálou prevádzkarňou, len ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.

(4) Podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva dozorné činnosti dlhšie ako šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období a uvedené činnosti sú spojené so staveniskom alebo stavebným, montážnym alebo inštalačným projektom realizovaným v tom druhom zmluvnom štáte.

(5) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásoby tovaru patriace podniku, ktoré sa udržiavajú iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásoby tovaru patriace podniku, ktoré sa udržiavajú iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého miesta na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(6) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku, ktorý má miesto skutočného vedenia v druhom zmluvnom štáte, tak tento podnik má v skôr uvedenom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré osoba vykonáva pre podnik, ak táto osoba

a) má a obvykle uplatňuje v skôr uvedenom zmluvnom štáte právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, ak činnosť tejto osoby nie je obmedzená na činnosti uvedené v odseku 5, ktoré nezakladajú existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie, alebo

b) nemá takú právomoc, ale obvykle udržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte sklad tovaru patriaci podniku, z ktorého pravidelne plní objednávky v mene podniku.

(7) Podnik nemá stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tom zmluvnom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom obchodného zástupcu, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej bežnej činnosti.

(8) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama osebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, z prameňov a iných prírodných zdrojov, lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho využívania, z nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku využívaného na vykonávanie slobodného povolania.

Článok 7
Zisky z podnikateľskej činnosti

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 pripočítavajú v každom zmluvnom štáte zisky, ktoré by mohla

dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde.

(4) Ak informácie, ktoré má k dispozícii príslušný orgán, nie sú dostatočné na určenie ziskov, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni podniku, žiadne ustanovenie tohto článku nemôže ovplyvniť uplatnenie právnych predpisov daného zmluvného štátu týkajúcich sa stanovenia daňovej povinnosti osoby odhadom, ktorý vykoná príslušný orgán za predpokladu, že zákon sa bude uplatňovať v súlade so zásadami tohto článku v takom rozsahu, aký je možný podľa informácií, ktoré má k dispozícii príslušný orgán.

(5) Ak je v zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(6) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky len na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(7) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(8) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nebudú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Vodná a vzdušná doprava

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa uplatňujú aj na podiely na ziskoch z prevádzkovania lodí alebo lietadiel plynúcich podniku zmluvného štátu prostredníctvom poolu, spoločného podniku alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácie.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej zo ziskov v tom druhom zmluvnom štáte, ak považuje úpravu za oprávnenú. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:

a) nula percent hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership), ktorá nepretržite aspoň počas dvanástich mesiacov priamo vlastní najmenej desať percent majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

b) päť percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa netýka zdanenia spoločnosti, pokiaľ ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, ten druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi toho druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne desať percent hrubej sumy úrokov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v zmluvnom štáte sú oslobodené od dane v tom zmluvnom štáte za predpokladu, že ich príjemcom a skutočným vlastníkom je

a) v prípade Malajzie

(i) federálna vláda Malajzie,

(ii) vlády jej štátov,

(iii) miestne orgány,

(iv) štatutárne orgány,

(v) Bank Negara Malaysia (v preklade: Banka Negara Malajzia) a

(vi) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank), v preklade:

Exportno-importná banka Malajzie Berhad (EXIM banka),

b) v prípade Slovenskej republiky

(i) vláda Slovenskej republiky,

(ii) miestne orgány,

(iii) štatutárne orgány,

(iv) Národná banka Slovenska,

(v) EXIMBANKA SR (Exportno-importná banka Slovenskej republiky),

(vi) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.

(4) Pojem „štatutárny orgán“ označuje akýkoľvek orgán vlády založený v súlade s legislatívou zmluvného štátu výlučne na účely plnenia vládnych funkcií, ktoré sa líšia od podnikateľskej činnosti a ktoré sú definované právnymi predpismi toho zmluvného štátu.

(5) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(6) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(7) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(8) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne desať percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, a iných prostriedkov reprodukcie obrazu alebo zvuku, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, sotfvéru, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia (vrátane lodí, lietadiel a kontajnerov), alebo za informácie (know-how), ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky platia, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Poplatky za technické služby

(1) Poplatky za technické služby majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto poplatky za technické služby vykonávané v jednom zmluvnom štáte sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník poplatkov za technické služby rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy poplatkov za technické služby.

(3) Pojem „poplatky za technické služby“ použitý v tomto článku označuje všetky platby akejkoľvek osobe, inej ako zamestnancovi osoby, ktorá je ich platiteľom, uhrádzané ako odplata za akékoľvek služby technického, manažérskeho alebo poradenského charakteru.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník poplatkov za technické služby, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú poplatky za technické služby zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak poplatky za technické služby sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Predpokladá sa, že poplatky za technické služby majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca poplatky za technické služby bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť poplatky za technické služby a tieto poplatky za technické služby idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto poplatky za technické služby majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom poplatkov za technické služby alebo medzi nimi a treťou osobou suma poplatkov za technické služby z akéhokoľvek dôvodu presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 14
Kapitálové príjmy

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov, ktorých viac ako 50 % hodnoty priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo hnuteľného majetku slúžiaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na vykonávanie slobodného povolania, vrátane príjmov

dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(4) Príjmy zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

(5) Príjmy zo scudzenia majetku iného ako sa uvádza v odsekoch 1 až 4 podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 15
Slobodné povolania

(1) S výhradou ustanovení článku 13 príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z profesijných služieb alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, pokiaľ nemá v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má takúto stálu základňu, môžu sa jeho príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takej výške, v akej ich možno pripočítať tejto stálej základni.

(2) Pojem „profesijné služby“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubárov a účtovníkov.

Článok 16
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 17, 19 a 20, len v tom zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť len v tom zmluvnom štáte, ktorého je podnik rezidentom.

Článok 17
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 18
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 15 a 16 zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 15 a 16 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa netýkajú príjmov plynúcich z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva toho zmluvného štátu je úplne alebo prevažne financovaná z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu, jeho nižšieho správneho útvaru alebo miestneho orgánu, alebo štatutárneho orgánu. V takomto prípade sa príjmy alebo zisk zdaňujú len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 19
Dôchodky

S výnimkou ustanovení článku 20 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

Článok 20
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, alebo štatutárnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tom druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom toho druhého zmluvného štátu a

   (i) je štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu alebo

   (ii) sa rezidentom toho druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(2)

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, alebo štatutárny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, alebo štatutárnemu orgánu podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 16 až 19 sa uplatňujú na platy, mzdy a iné podobné odmeny alebo dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou zmluvným

štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom.

Článok 21
Študenti

Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo toho skôr uvedeného zmluvného štátu.

Článok 22
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo touto stálou základňou. V tomto prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a ktoré plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu tiež zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 23
Zamedzenie dvojitého zdanenia

(1) Podľa právnych predpisov Malajzie týkajúcich sa zápočtu na malajzijskú daň, v prípade dane splatnej v inej krajine ako v Malajzii, slovenskú daň uloženú podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a v súlade s touto zmluvou rezidentovi Malajzie z príjmov zo zdrojov v Slovenskej republike bude možné započítať na malajzijskú daň z týchto príjmov. Ak ide o príjmy z dividend vyplácaných spoločnosťou, ktorá je rezidentom Slovenskej republiky, spoločnosti, ktorá je rezidentom Malajzie a ktorá vlastní minimálne desať percent hlasovacích práv spoločnosti vyplácajúcej dividendy, zápočet musí zohľadniť slovenskú daň z príjmov, ktorú táto spoločnosť platí z príjmov, z ktorých sa vyplácajú dividendy. Zápočet však nesmie presiahnuť tú časť malajzijskej dane, ktorá bola vypočítaná pred stanovením zápočtu, a ktorá sa vzťahuje na túto časť príjmov.

(2) V prípade Slovenskej republiky sa dvojitému zdaneniu zamedzí takto:

a) Slovenská republika môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane stanovujú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj v Malajzii, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu dane o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Malajzii.

b) Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane splatnej v Slovenskej republike vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá pomerne na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Malajzii.

(3) Na účely odseku 2 pojem „daň zaplatená v Malajzii“ označuje malajzijskú daň, ktorá by v súlade s právnymi predpismi Malajzie a v súlade s touto zmluvou bola splatná z príjmu plynúceho zo zdrojov v Malajzii, ak by takýto príjem nebol zdanený nižšou sadzbou, alebo ak by nebol oslobodený od malajzijskej dane v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy a v súlade s osobitnými stimulmi podľa malajzijských právnych predpisov na podporu ekonomického rozvoja Malajzie, ktoré sú v platnosti v deň podpísania tejto zmluvy alebo podľa iných ustanovení, ktoré budú v Malajzii neskôr zavedené na účely zmeny alebo doplnenia týchto právnych predpisov, pokiaľ sa príslušné orgány zmluvných štátov dohodnú, že tieto ustanovenia majú podobný charakter.

Článok 24
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tom druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 8 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného zmluvného štátu.

(6) V tomto článku pojem „zdanenie“ označuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.

Článok 25
Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do dvoch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 26
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získal podľa odseku 1, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v odseku 1. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa v žiadnom prípade nemôžu vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax jedného alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije všetky dostupné prostriedky na získanie požadovaných informácií, aj napriek tomu, že druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť, ktorú obsahuje predchádzajúca veta, je obmedzená odsekom 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nemajú vykladať tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tieto informácie nezaujíma z vnútroštátnych dôvodov.

(5) V žiadnom prípade sa nebudú ustanovenia odseku 3 vykladať tak, že by dovoľovali jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadované informácie uchováva banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe.

Článok 27
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť 60. dňom po dni doručenia neskoršej diplomatickej nóty potvrdzujúcej, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy sa potom budú vykonávať

a) v Malajzii v prípade malajzijskej dane, na daň ukladanú za zdaňovacie obdobie začínajúce sa v prvý deň januára alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

b) v Slovenskej republike

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na sumy príjmov plynúce od prvého dňa januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, na dane ukladané za zdaňovacie obdobia začínajúce v prvý deň januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 29
Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie.

(2) Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v Malajzii v prípade malajzijskej dane, na daň ukladanú za zdaňovacie obdobie začínajúce sa v prvý deň januára alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

b) v Slovenskej republike

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na sumy príjmov plynúce od prvého dňa januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, na dane ukladané za zdaňovacie obdobia začínajúce v prvý deň januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení príslušnými vládami, podpísali túto zmluvu.

Dané v Kuala Lumpur dňa 25. mája 2015 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, v malajzijskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom uvedené tri znenia majú rovnakú platnosť.

V prípade rozdielnosti výkladu a uplatňovaní zmluvy je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:	**Za vládu Malajzie:**
Miroslav Lajčák v. r.	**Anifah Aman v. r.**

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.